

ANUL X.

MARTIE

1895

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB ÎNGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

Compus din d-nii G. Stătescu, N. R. Danilescu, P. S. Antonescu-Remuș și Ar. Eustațiu, sub președința d-lui I. Kalinderu.

Orî-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, Societății, Redacției sau Administrației Revistei, strada Știrbei-Vodă, No. 3, București.

Comitetul de redacțiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrațiune, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI

Tipografia G. A. Lazareanu, Str. Episcopiei, No. 3.

Casa d-lui Blaramberg

1895.

PREȚUL ABONAMENTULUI

- 10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
- 13 lei pe an, pentru persoane particulare

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
 Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este socotit pentru fie-care număr.

SUMARUL

Legea înființării de căi ferate din inițiativa privată, în raport cu pădurile, de	<i>G. Stănescu.</i>
Pădurile județului Dorohoi (considerații generale și suprafață), de	<i>El. Apostolescu.</i>
Codrul și tăerile pe suprafață, de	<i>N. G. Popovici.</i>
Despre proprietatea rurală a foștilor clăcași, din punctul de vedere forestier, de	<i>D. Ionescu Zane.</i>
Comunicații și fapte diverse: Convocarea adunării generale a membrilor Societății «Progresul Silvic», de	* * *
Informațiuni	
Buletinul lunar meteorologic ;	

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați a comunica Redacției titlul și prețul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

LEGEA ÎNFIINȚĂRII DE CĂI FERATE DE INTERES LOCAL ȘI DIN ÎNIIȚIATIVĂ PRIVATĂ IN RAPORT CU PĂDURILE

Este incontestabil că punerea în valoare a pădurilor depinde mai întâi de necesitatea societății d'a consuma lemne și apoi de înlesnirea procurării acestor lemne.

România, cu cele vr'o 2 milioane hectare de păduri ale sale, ar avea un stoc însemnat de lemne, care, fără a mai vorbi de contribuțiunea lui la comerțul exterior, pentru alte țări mai sărace în păduri, el nu poate folosi în mod serios nici pentru populațiunea din năuntru, în număr de peste 5 milioane locuitori.

Nu se simte oare necesitate de consumațiunea lemnelor în România?

Nici de cum. Trebuința de lemn de construcții, de industrie și de foc, este învederată în țară. Dovadă de aceasta este că, construcțiunile mari, mai ales de clădiri, se înmulțesc pe și ce merge, consumând din ce în ce mai mult lemn de dimensiuni mari de stejar și brad; necesitățile de obiecte de industrie mici, de mobile, etc. sunt tot mai numeroase, cari se satisfac din diferite specii de lemne dar mai ales din lemn de fag; în fine, trebuințele sunt tot-d'auna continue și crescende pentru combustibil, cari nu se pot satisface pe deplin de cât din lemne. Și orî cât de mult s'ar desvolta civilizațiunea, orî cât de mult s'ar căuta înlocuirea lemnului de construcție cu fierul sau fonta și a lemnului de foc cu cărbunii de pământ, produsele lemnoase vor fi tot-d'auna, mai ales în România, mate-

rialele principale la construcțiuni, industriei și foc, indispensabile vieții și propășirii societății. În Anglittera chiar, care este țara cea mai civilisată, care este țara per excellentiam a ferului, a fontei și cărbunilor de pământ, și care în acelaș timp este dintre cele mai sărace în păduri — căci cu un milion de hectare ale sale abia revine la porțiua de 4⁰/₀ din suprafața sa —, și cu toate acestea consumațiunea lemnului a crescut aci în mod considerabil în cei din urmă 30 ani, ajungând de la 4¹/₂ milioane metri cubi tocmai la 12¹/₂ milioane*). Cu atât mai mult în România, lemnul este și va fi un element principal de întreținerea populațiunii, cu cât aci nu avem nici fer sau fontă, nici cărbuni de pământ (huilă), dar avem păduri relativ întinse și compuse din diferite specii, între care mai ales stejar, fag și brad.

Dacă dar necesitatea de consumațiune lemnoasă există în țară, cum se face că pădurile noastre nu folosesc în mod suficient nici pentru populația din năuntru și se preferă aducerea din străinătate a unui însemnat material lemnos de construcții sau fasonat în obiecte industriale, mobile, etc., în loc să se exploateze și cultiveze toate pădurile de cari dispunem? Răspunsul este cunoscut de toată lumea: din cauza lipsei căilor de comunicație în părțile unde aceste păduri sunt înfundate.

Avem păduri de stejar și de șleaă la câmpie și potgorie, ale căror situațiuni fiind ușor accesibile și printre cari drumurile fiind numeroase, ele în majoritate s'au putut și se pot exploata, și de la o vreme și cultiva mai cu ușurință, dând în mare parte lemne de foc și în mică

---

*) Anglittera este cea mai bogată în fer, fontă și cărbuni de pământ, pentru că produce anualmente vr'o 7000 tone de fontă pe când tot restul Europei dă numai 8000 tone, și pentru că posedă o rezervă de vr'o 200.000 milioane tone de cărbuni de pământ, care nu se poate epuiza nici în 1000 de ani, pe când tot restul Europei (occidentale și centrale) are o rezervă numai de 150000 milioane tone.

parte lemne de construcțiuni și lucru. Avem păduri întinse însă în regiunea muntoasă, compuse mai mult din fag și mai puțin din brad, cari, din cauza pozițiunilor dificile în cari se află, nu se poate pătrunde la ele cu înlesnire, și astfel nici nu se exploatează nici nu se cultivă în mod serios. Bradul, care era mai rentabil, abia s'a mai putut extrage cu mari greutatea din unele părți, dar în un mod exagerat fără a se mai putea regenera sau cultiva, copleșindu-l mai peste tot fagul. Intru cât e vorba însă de pădurile de fag, cari ocupă cea mai mare suprafață a regiunii muntoase și prin urmare a țării, ele sunt cu desăvârșire deprețiate din cauza pozițiunilor dificile în care se află și a lipsei drumurilor de exploatare. Lemnul fagului, relativ mai inferior prin calitatea lui, revine din cauza cheltuelilor de exploatare și transport, foarte scump, și aproape fără valoare în pădure.

Este lesne de observat, că în unele părți din munții Muscelului, Dâmboviței și mai cu seamă ai Argeșului, etc., valoarea lemnului de fag este aproape de nimic, ne dându-i mâna nimănui a se expune în cheltueli mari de exploatare, pe câtă vreme în alte părți, cum este valea Prahovei, deschisă prin linia ferată Ploesci-Predeal și a drumurilor laterale, valoarea unui fag gros este pe loc până la 8—10 lei. Adică, p'alocurea, din cauza ușurinței exploatărei și transportului, valoarea lemnului de fag a crescut în pădure, dar relativ acest lemn a devenit mai ieftin în comerț, cea ce a contribuit în asemenea localități, a se încuraja și o mică industrie lemnoasă, a se întrebuința chiar la unele construcții și în mare parte ca combustibil la dezvoltarea fabricațiunei varului. În majoritate însă pădurile fiind inaccesibile, industria lemnoasă nu se poate desvolta cu succes, și astfel, pentru necesitatea consumațiunei, suntem siliți a aduce mai ușor din străinătate lemn de fag fasonat în obiecte de industrii și

în mobile; chiar lemnul de brad se aduce cu drumul de fer mai ușor din Bucovina, Transilvania și alte părți. Este enorm, când și-ar da cineva seama, tributul ce 'l dăm peste graniță, pentru importul lemnos, cu toate că pădurile noastre ne stau în ochi. Se susține că lemnul de brad de dincolo, este chiar de o mai bună calitate; această aserțiune poate să fie adevărată, până la un punct oare-care, căci tot din cauza pozițiilor greu de străbătut bradul nu s'a putut cultiva sistematic: ș'a extras radical pe unde s'a putut, lăsându-se apoi la dispoziția naturii și a speciilor copleșitoare.

Ei bine, fără a ne face prea mari iluziuni, având în vedere spiritul de asociațiune și întreprindere puțin dezvoltat în țeară, legea pentru înființarea de căi ferate de interes local prin inițiativă privată, răspunde în tot cazul la o necesitate simțită, pentru exploatarea și cultura pădurilor, lipsite de orî ce comunicațiune. Această lege va stimula și hotărî cel puțin pe unii proprietari mari de păduri, a se asocia în scopul creațiunei unor ast-fel de căi ferate locale, cari se permită scurgerea produselor lor forestiere și desvoltarea mai cu folos a unor industrii lemnoase.

Se înțelege, după cum se arată și în expunerea de motive a acestei legi, că, «afară din zonele servite de liniile ferate de interes general deja construite, sunt o mulțime de localități cari coprind diferite avuții naturale, a căror exploatare nu s'ar putea face în condiții avantajoase de cât dacă s'ar avea mijloace de transport lesnicioase și economice de la acele localități până la liniile de mare circulație. Ast-fel sunt, de exemplu, diferitele cariere de piatră de construcțiuni, gismentele de lignit, și mai cu seamă întinsele păduri cari acoperă o parte atît de însemnată a țerei, și cari rămân neutilizate sau chiar pierdute din cauza lipsei mijloacelor de transport, fără de cari exploa-

tarea acestor materiale și punerea lor în consumațiune nu poate să fie avantajoasă. Aceste materiale, însă, ar fi exploatate cu folos, atât pentru proprietari cât și pentru stat, dacă, în regiunea unde ele sunt situate, s'ar construi linii ferate cu caracter economic, cu ajutorul cărora aceste diverse produse se poată ajunge, fără a fi încărcate de cheltueli mari, în rețeaua liniilor principale, și de aci la dispozițiunea consumatorului».

Dar oare-cari încercări de construcțiuni de linii ferate locale, fie mai mici în sistem Decauville, fie mai mari în sistem mai perfecționat, după cum se află chiar pe Domeniile Coroană, s'a făcut, dar ele par a nu fi dat cele mai bune rezultate, și în tot cazul au reșas foarte restrinse. Aceasta a provenit atât din cauza dificultăților ce întâmpină proprietarii particulari la instalarea unei linii, care de multe ori trebuie a traversa proprietăți străine, cât și din cauza că capitalul de construcțiune al unei asemenea linii grevează, cel puțin de o camdată, valoarea exploatărei, ast-fel că nu se poate realiza un beneficiu pentru întreprinzători. Și ast-fel, diferitele regiuni ale țării, nefiind în legătură cu rețeaua drumurilor de fer, dezvoltarea industrială, agricolă și forestieră, nu a fost cu puțință.

Prin legea de care vorbim, statul s'a gândit a veni în ajutorul întreprinderilor particulare, acordând avantagi și înlesniri la construcțiunea de linii ferate de interes local, spre a se încuraja spiritul de asociațiune în acest scop. Asemenea linii vor folosi fără îndoială, proprietarilor și exploatatorilor de păduri din regiunile unde se vor înființa, dar vor folosi și statului, căci, prin sporirea valorii proprietăților respective și înființarea întreprinderilor industriale, se sporește avuția generală a țării, resimțindu-se în bine veniturile fiscului și ale drumurilor de fer.

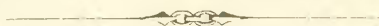
Prin dispozițiunile principale ale legii, în adevăr, se lasă inițiativei private construcțiunea căilor ferate de in-

teres local, dar cu autorisațiunea guvernului și cu ajutorul lui. Osebit de înlesnirile de exproprieri, ce rezultă din decretarea de utilitate publică, se acordă de guvern în scopul de mai sus, cam următoarele avantagii: cedarea fără plată pe proprietățile statului, județelor și comunelor, a terenului necesariu pentru cale, precum și utilizarea zonei șoselelor de mare și mică comunicație; transportarea materialurilor necesarii construcțiunei pe căile ferate ale statului cu prețul de regie (reduc); permisiunea de a se lega aceste linii de drum de fer cu liniile statului în gări, la cari lucrări va contribui statul, iar serviciul de exploatare în gările de joncțiune se va face de stat gratuit; scutirea de taxele vamale pentru materialele de construcții; și scutirea de orî-ce taxe către stat, județ sau comună pe timp de 15 ani. Fără îndoială, între dispozițiunile din lege, se mai adaogă controlul statului, numai întru cât privește siguranța publică.

Această lege respunzând la o necesitate simțită în țară, mai ales întru cât e vorba de exploatarea și cultura pădurilor, dorim ca ea să se dea cât mai curând binefacătoare sale roade, îndemnând din toată inima pe marii proprietari de păduri din regiunea muntoasă, a se asocia în scopul creațiunei căilor de comunicație la pădurile lor, a exploatărei și culturai acestor păduri, și la întemeierea unei industrii lemnoase naționale.

Căci, până când se fim tributarii străinătăței, chiar pentru lemnele de fag, când imensele noastre păduri de asemenea lemne putrezesc în munți fără de nici un folos?

G. Stătescu.

PĂDURILE JUDEȚULUI DOROHOI

(Considerații generale și suprafață)

Considerațiuni generale.—In silvicultură nimic nu este mai important ca cunoașterea pădurilor și a circumstanțelor economice în care ne găsim. Numai cunoscând pădurile vom face o adevărată silvicultură. Fără aceste cunoștințe ori-câtă bună voință vom avea, cădem în greșeli regretabile și toate reformele alcătuite pentru progres se întorc în prejudiciul nostru și ne dă cu un pas înapoi.

In starea în care ne găsim abia avem o slabă idee de pădurile statului și ale stabilimentelor publice, cât despre pădurile particulare n'avem absolut nici o idee. N'avem hartă silvică, n'avem statistică și chiar comerțul forestier sunt foarte puțini care-l cunosc căci, de ar fi alt-fel n'am avea atâtea scrieri inconșiente. Suntem dar din acest punct de vedere cu totul înapoiați, față de alte țări cari au înțeles valoarea și viitorul pădurilor; pe acolo silvicultura e o adevărată artă iar nu ca la noi o speculă.

In Germania s. e. statistica e atât de înaintată în cât se cunoaște nu numai suprafața exactă a pădurilor, dar încă această suprafață e clasată după esențe și tratament așa că poți cunoaște îndată câte hectare sunt de foioase sau reșinoase, câte hectare sunt tratate într'o sistemă sau într'alta. Asemenea se știe cu esactitate cât are statul, coroanele, comunele, particularii și societățile.

Națiunile ce au neglijat importanța pădurilor a plătit amar nepăsarea lor. Rusia desceptându-se ca dintr'un vis rău a constatat că îi lipsește combustibilul și că locuitorii sufer îngrozitor de vânturile glaciale de Nord și Est prin distrucțiunea pădurilor și ast-fel a fost silită în 1875 să cheltuiască sume enorme, să publice reguli de exploatare și să institue premii, dintre care cele mai bune le-a câștigat comitele Uvasoff. Trebuie dar să fim cu luare aminte căci, de și acuma nu simțim nevoile Rusiei, dar vedem cu ochii cum se defrișează pădurile particulare, și cum se transformă în cenușe bogăția și viitorul nostru, târându-ne în aceeași prăpastie.

Credem dar că a sosit de mult timpul să ne interesăm de viitorul nostru economic și să cunoaștem pădurile mai de aproape.

Până acum la noi, silvicultura a înaintat cu pași foarte grei, stă aproape pironită de ani întregi. Umbra pașilor trecuți o urmărește neconținut de și se svârcolește casă scape de ea. Mersu-î e încet și obosit,

corpu-î mutilat și istovit de exploatările barbare. Ea bate neîncetat la porțile progresului. Când oare i se vor deschide? E greu în adevăr ca să progreseze silvicultura în țara noastră, sunt atâtea obstacole ce i se pun în cale în cât numai timpul le poate nimici iar lupta noastră în contra lor însemnează ruină.

În starea în care ne găsim nu putem pretinde progresul cu orice preț căci, progresul silvic nu se poate înființa ca o fabrică pe care am putea-o face să funcționeze în câte-va luni și apoi să nu uităm că cu cât vom sbura mai sus cu aripi șubrede cu atât vom cădea mai greu.

Trebue mai întâi să cunoaștem necesitățile momentului, să cunoaștem măsurile potrivite puterilor noastre de a exploata, să combinăm și să progresăm treptat. Noi în această scriere vom face să reiasă un adevăr real pentru ameliorarea situațiunei, care adevăr ar fi foarte satisfăcător de s'ar putea cunoaște pentru fic-care județ.

Ion Ionescu, când a fost însărcinat cu studiul agriculturii noastre, s'a exprimat ast-fel: «Guvernul Român, voind a conlucra la îmbunătățirea agriculturii țerei, a simțit trebuința a o studia spre a o cunoaște mai întâiu, adică a vedea ceia ce avem bun sau rău, folositor sau păgubitor și apoi alegând cele bune și folositoare din cele rele și păgubitoare, să oprim pe unele și să lepădăm pe altele, înlocuindu-le cu metode descoperite de știință și aprobate de experiența».

Ceia ce s'a făcut în 1867 pentru agricultură, credem că merită a se face azi pentru silvicultură.

Ideile streine pe care le consultăm în generosul nostru avânt pentru progres, pot fi bune în oare-care împrejurări, dar până acum s'a dovedit că n'au nici un efect practic.

Credem dar că ancheta silvică se impune căci, numai așa ne putem pronunța în cunoștința de cauză și putem cimentă temelia progresului ce urmărim.

Suprafața județului și a pădurilor.—Din trecut nu avem nici o statistică esactă despre întinderea județului și a pădurilor.

În Moldova prima statistică s'a făcut de Voevodul D. Cantemir pe la începutul secolului trecut, care negreșit față cu greutatea ce fie care lucrare întâmpină la începutul ei și cu starea timpului de atunci, nu putea să fie ceva complet. După 150 ani Beisadea Nicolae Șuțul în cartea sa «Notițe statistice asupra Moldovei» s'a pronunțat și a arătat cu multă competență foloasele statistice ceia ce a decis pe Domnitorul Alexandru Ión I de a înființa o Direcție a statisticeii în Moldova, prin ordonanța de la 1 Iulie 1859. Cu această direcție a fost însărcinat regretatul Ion Ionescu care în scurt timp publică

«Catagrafia Moldovei» dupe care se stabili cel d'ântei imposit fonciar. Acesta a dat ade v'erat'ă direcție statisticeii imitând pe Moreau de Jonnes, directorul statisticeii din Franca.

Urmașii săi au fost Costache Negruși și Dimitrie Gusti, care au adus servicii reale țerei. Aceștia au întocmit în 1859 comisiuni statistice cari s'au ocupat de tot ce atinge această specialitate.

Dupe datele acestor comisiuni Județul Dorohoi ar avea o suprafață totală de 260,757 hectare, din care 34,094 hectare sunt ocupate cu păduri.

Ion Ionescu ocupându-se cu descrierea agriculturii din jud. Dorohoi verifică cifrele de mai sus și ne arată că întinderea totală a județului ar fi de 271,152 hectare, din cari 36,085 hectare pădure.

C. Negruzi în 1859 ne spune că dupe cele mai bune hărți suprafața totală a jud. Dorohoi ar fi de 301,981 h.

Hărțile recente ne arată că suprafața acestui județ e de 301,220 h.

Noi n'am găsit nici o hartă care am fi putut zice că e esactă, pentru a controla aceste cifre. Singura lucrată în țară de Gheorghe F. Dubău, care a fost inginer la Direcția statisticeii din Moldova, coprinde atâtea erori că nu putem pune nici o bază pe ea.

Dacă ar fi numai acestea de discutat nu am avea nimic de zis—dar ceia ce e regretabil e că nici întinderea pădurilor statului nu e cunoscută esact.

Ast-fel, cea mai veche statistică din 1866 ne arată cifra de 3749 h. afară de 8 păduri vëndute de stat în suprafața de 1208 h.

D-l P. S. Antonescu-Remuși în «Notițele Economice» publicate în 1880, ne arată cifra de 2577 h., luată poate din statistica Ministeriului de Finance făcută în 1874.

D-l I. C. Eleuterescu în această Revistă pe anul 1881 arată că statul are în Dorohoi 4587 h. 3366 m. p. pădure.

În fine d. G. Stătescu în Revista din 1887 ne dă cifra de 9057 hect.

Întreb acum: când ne găsim în tr'atăta nedomenire nu e de cea mai mare necesitate a se face o statistică esactă a pădurilor? Când asupra unui județ, relativ de mică importanță, se nasce atâtea discuție, ce se mai zicem de suprafața totală a pădurilor statului din țară? Aceștia afirmă pe deplin cuvântul că *statul nu știe ce are*.

Noi în acest studiu, în vederea importanței ce presinta statistica pădurilor, ne am ocupat singuri cu culegerca notelor, fără a ne conduce de veri-o scriere. Resultatul, care e cel mai aproape de adevăr, s'a consemnat în tabloul ce urmează:

TABLOU

de întinderea moșiilor și pădurilor din comunele
județului Dorohoi

No. corent	Numirea comunelor	PLASA	SUPRAFAȚA MOȘIILOR		SUPRAFAȚA Pădurilor		OBSERVAȚIUNI
			Hect.	m. p.	Hect.	m. p.	
1	Avrămenii	Baseu	7414	5500	447	2900	
2	Borzescii	"	4937	7900	—	—	
3	Drăguseii	"	8918	9100	—	—	
4	Manoleasa	"	7945	1800	225	4400	
5	Mileanca	"	7281	5600	—	—	
6	Săveni	"	3534	9600	—	—	
7	Sărbi	"	8038	4300	21	6500	
8	Stiubeeni	"	8654	3500	—	—	
9	Vlasinescii	"	4487	1400	—	—	
10	Vorniceni	"	6220	5000	25	7400	
		Totalul	67133	0800	419	9200	
11	Adâncata	Berhometele	3183	4800	1358	5000	
12	Dersea	"	5173	7400	3619	3300	
13	Grămesii	"	3329	4700	497	3400	
14	Hanțescii	"	3074	5000	745	—	
15	Lozna	"	2382	3800	743	6000	
16	Mihăilenii	"	343	2000	—	—	
17	Tureasca	"	5529	8100	1790	3600	
18	Vîrfu Câmp.	"	7594	8700	4624	4800	
19	Zamostea	"	2911	4800	1565	8500	
20	Zvoriscea	"	4954	9400	3603	6000	
		Totalul	38474	4700	15218	0600	
21	Brăescii	Coșula	5714	2800	4171	1700	
22	Brosăuții	"	4421	5700	143	—	
23	Cordărenii	"	5408	2600	250	2500	
24	Corlateni	"	4957	8100	280	2800	
25	Dorohoiu	"	257	4000	—	—	
26	Damocheni	"	2786	2100	205	9200	
27	Havarna	"	5299	5800	45	7600	
28	Hilișcu-Curt	"	2435	2900	364	6500	
29	Pomerla	"	43876	7200	8592	—	
30	Sindriceni	"	5535	5300	4468	3400	
31	Văcu'escii	"	6676	6700	3186	1400	
		Totalul	57369	3200	15407	4800	
32	Buda	Herța	4255	6800	1508	6500	
33	Herța	"	92	9500	—	—	
34	Hreățca	"	5735	7300	331	7600	
35	Ibănescii	"	7633	3400	2016	3000	
36	Mamornița	"	1959	5000	291	7200	
37	Movila	"	2745	6000	529	4000	
38	Oroftiana	"	4444	3000	1276	9900	

No. curent.	Numirea comunelor	P L A S A	SUPRAFAȚA MOȘIILOR		SUPRAFAȚA Pădurilor		OBSERVAȚIUNI
			Hect.	m. p.	Hect.	m. p.	
39	Pelipăuți	Herța	3885	3100	328	9000	
40	Suharau	„	7607	6000	700	7000	
41	Târnauca	„	4942	1800	2654	1800	
		Totalul	40302	1900	9638	3000	
42	Bivolile	Prutului	4295	7200	—	—	
43	Coțușca	„	6397	8200	21	4500	
44	Dărăbanî	„	9829	8200	474	7600	
45	Horodiștea	„	2857	1400	35	7500	
46	Hudeș.-mari	„	8924	6300	2398	1100	
47	Hudeș.-micî	„	4344	3400	—	—	
48	Mitocu	„	8689	1800	187	3300	
49	Păltinișu	„	5609	8900	564	8500	
50	Rădăuți	„	3424	8500	—	—	
		Totalul	54373	3900	3682	2500	

RECAPITULAȚIE

Plasa Bașeu	67433—0800	419—9200
» Berhometele	38474—4700	15218—0600
» Coșulea	57369—3200	15407—4800
» Herța	40302—1900	9638—3000
» Prutului	54373—3900	3682—2500
Total	<u>257652—4500</u>	<u>44366—0100</u>

Adunând suprafața totală a moșiilor și pădurilor avem un total general de 302,018 h. 4600 m. p.

Din suprafața totală a pădurilor de 44366 h. 0100 m. p. *statul* posedă azi în județul Dorohoiu.

1	Pădurea Adâncata cu o suprafață de . . .	769 h.	3000 m. p.
2	» Mitocu » » » . . .	859 »	2000 »
3	» Zamostea » » » . . .	1151 »	7000 »
4	» Balinești » » » . . .	222 »	—
5	» Goroveiu » » » . . .	217 »	3000 »
6	» Buhaiu » » » . . .	254 »	8000 »
7	» Suharäu » » » . . .	858 »	9186 »
8	» Păltinișu » » » . . .	51 »	5500 »
9	» Liveni » » » . . .	155 »	8000 »
10	» Cordăreni » » » . . .	47 »	2000 »
11	» Noua-Susiță (Păsatu) » . . .	10 »	—
	Total	<u>4597 h.</u>	<u>7686 m. p.</u>

Se notifică că statul, de la secularizare și până azi a înstrăinat 13 proprietăți din Dorohoiu: Hiliseu-Hălbănesc, Noua-Sulița, Nova-Sulița-Mogoșani, M-rea Mogoșani, Pelipăuți, Sinăhăul, Verpolca, Căndesci, Ivăncăuți, Miculinji, Puțurenii, Hrițeni-Domoșeni și Durmesci.

Aceste moșii aveau unele și păduri pe ele în suprafață totală de 1208 h. care azi sunt negreșit proprietăți particulare.

Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași posedă iarăși în jud. Dorohoiu.

1	Pădurea Sinăuți	cu o suprafață de	. . . . .	240 h.	3931 m. p.
2	»	Hreața	»	. . . . .	110 » 2800 »
3	»	Streanga	»	. . . . .	130 » 3298 »
4	»	Oroftiana	»	. . . . .	300 » —
				Total	. 781 h. 0029 m.p.*)

Scăzînd pădurile Statului și ale Epitropiei din suprafața totală, vedem că județul Dorohoiu are:

Pădurile particulare	în suprafață de	38987 hectare	și	2385 m. p.
» Statului	»	»	»	4597 » 7686 »
» Epitropiei	»	»	»	781 » 0029 »
Total				44366 » 0100 »

Asemenea statistică amănunțită încă nu s'a mai făcut și dacă nu am împovăra prea mult scrierea am putea da un tablou foarte detaliat în care s'ar arăta toți proprietarii comunelor din jud. Dorohoiu, specificând pentru fie-care întinderea moșiilor și pădurilor ce posedă.

Avînd acum în față rezultatele dobândite, putem trage următoarele concluziuni:

C. Negruți a fost după noi cel ce a arătat mai exact întinderea jud. Dorohoiu de 301,981 h. și dacă hărțile noastre ne dă cam aceeași cifră, probabil că au fost copiate din cele mai bune hărți. Notele noastre de mai sus în care arătam cu 302,018 h. și 4600 m. p. întinderea județului Dorohoiu, diferă numai cu 37 h. 4600 m. p. de nota Negruți; cantitate cu totul neglijabilă. Cifrele culese de noi sunt cele mai apropiate de adevăr, exacte nu le putem numi, căci, numai un cadastru ar putea spune aceasta.

În ce privește întinderea pădurilor nu cădem cătuși de puțin în de acord cu statisticele făcute. Dacă azi Dorohoiul are după noi

*) Aceste note ni le-a procurat colegul nostru Gr. Stamațian, inspector în serviciul silvic al Epitropiei.

44,366 h. 0100 m. p. pădure--negreșit că înainte această suprafață a fost mult mai mare, contând defrișările urmate. Din aceasta rezultă că în cestiuni de detalii statisticele vechi au fost foarte slabe și că o statistică serioasă se impune fără întârziere. Negreșit însă că nu putem pretinde ceva mai mult trecutului căci, chiar statul interesat în cestiune și nu numai că nu a avut o statistică exactă a proprietăților sale dar nu'și cunoștea nici numărul acelor proprietăți. Așa era în Dorohoiu moșia Hiliseu-Holbănesc a cărei pădure figura pe lista din Minister, iar moșia pe care era situată pădurea nu figura și se exploata arbitrar de un d-n Iorgu Holban! Mai adăogăm însă că nu e un lucru ușor a se face o statistică conștiincioasă: se cere cunoștințe economice și sociale, inteligență și caracter, probitate și independență și e greu a se întruni într'un singur om atâtea calități, ținând mai cu seamă cont de vremurile trecute și moravurile ei.

În privința pădurilor statului, despre care în această scriere ne ocupăm în special, dl. I. C. Elcuțerescu ne-a dat cea mai exactă cifră.

Din cele spuse până acum rezultă că pădurile jud. Dorohoiu ocupă a 7-a parte din suprafață totală sau 17⁰/₁₀₀. O localitate bine împădurită trebuie să reprezinte 30⁰/₁₀₀ păduri. Decî județul Dorohoiu acum e sărac în păduri, dar n'a fost în tot-de-una așa. Causele destrucțiunii se vor espune într'un alt articol, când vom vorbi despre *delicte și defrișări*.

El. Apostolescu.

CODRUL ȘI TĂERILE PE SUPRAFAȚĂ¹⁾

II

*Domnule Președinte,
Domnilor,*

Sunt aproape 60 de ani de cât metoada lămuririlor și a reînsemnării naturale în exploatarea și cultura pădurilor supuse regimului *Codrul* se practică pe o scară destul de mare, atât în Franța în Germania cât și în cele alte state unde silvicultura a făcut progrese.

Metoada lămuririlor și a reînsemnării naturale este și acum, afară de mici modificări, cea ce creca când autorii lor au inovat'o.

1) Conferință ținută la societatea «Progresul silvic» în seara de 11 Febr. 1895. A se vedea începutul în No. trecut al revistei.

Domnilor, știți foarte bine că în tăerile principale saū mai bine zis în tăerile de regenerare după metoada lămuririlor și a reînsemănțării naturale, cantitatea de materie lemnoasă ce urmează a se extrage anual din pădure, prin aceste tăeri, este calculată saū taxată pe volum, adică posibilitatea tăerilor de regenerare este pe volum. Decī cum s'ar zice în silvicultură aceste tăeri sunt așezate pe volum. S'a crezut mult timp și încă să crede că față și cu caracterul cultural ce aū, tăerile de regenerare nu pot fi taxate de cât pe volum, căci numai ast-fel s'ar da silvicultorelui latitudinea de care are nevoie, spre a executa bine asemenea operațiuni. (Parade pag. 238).

Ei bine domnilor, după o așa de îndelungată aplicațiune a metoadei cu posibilitatea pe volum s'a apreciat și s'a constatat că ceea ce acum 60 anī și mai în urmă chiar se vedea imposibil, acum va deveni o realitate și o mare înlesnire în aplicarea metoadei lămuririlor și a reînsemănțării naturale, taxând pe suprafață saū așezând pe suprafață tăerile de regenerare și ceea ce mă voiū sili să vă învederez este nu numai că tăerile de regenerare se pot taxa pe suprafață, dar că făcând ast-fel realizăm mari avantagii culturale și multe înlesniri în aplicațiunea tăerilor. Aceasta este subiectul conferinței cu care 'mī-am permis să vă întrefin.

Domnilor, ideea taxării pe suprafață a tăerilor de regenerare nu este nouă; ea a fost imaginată de mult, dar ca or-ce nouă mai ales în silvicultură, dānsa a trebuit și trebuia ca prin experimentațiune să capete brevetul de bună.

Ei bine domnilor, acest brevet îi este dat cu toată autoritatea netăgăduită de către d. Ch. Broillard, distinsul și savantul forestier francez și bazat pe aceasta 'mī-am luat curagiul să vă expun d-v această modificare esențială introdusă în aplicațiunea metoadei lămuririlor și a reînsemănțării naturale.

Îi a trebuit d-lui Broillard 30 de anī de studii și observațiuni, căci lucrează de la 1863 în acest scop, pentru ca acum în mod hotărâtor să arate avantagiile metoadei lămuririlor și a reînsemănțării naturale cu tăeri pe suprafață și să consilieze cu insistență introducerea acestei esențiale modificări în exploatarea și cultura pădurilor supuse regimului codrul, metoada regulată. Articolul apărut în No. 21 din 10 Noembre *Revue des eaux et forêts*, este o probă evidentă că datele obținute și înregistrate sunt conchizătoare și favorabile thescī ce susțin.

Domnilor, dificultățile ce întâmpină în practică taxațiunea pe volum, munca peste măsură de mare și complicată ce necesită calculul

posibilității pe volum, lipsa de ordine în așezarea tăerilor și rezultatele culturale nu în deajuns de satisfăcătoare ce au dat tăerile taxate pe volum, sunt cauzele cari au născut idea taxării sau așezării pe suprafață a tăerilor principale.

Așa în 1863, zice d. Broillard fiind însărcinat sub direcțiunea d-lor Parade și Nanquette a stabili regulamentele generale de exploatare a 8 scrii din pădurea *Haye* cu o suprafață totală de 4200 hectare, cugetând la cel mai bun mijloc de a obține în bune condițiuni regenerarea din semență și de a da tăerilor un mers cât mai regulat, simți nevoie de a așeza tăerile pe suprafață, adică de a le determina pe teren în limite fixate mai dinainte. De aci născu idea întoarce-rei, în mod regulat și la epoci stabilite, cu tăerea de regenerare asupra unui aceluși punct sau părți a pădurei. De atunci d. Broillard și formă convingerea că tăerile de regenerare pot fi stabilite pe suprafață și că se poate reveni cu tăerea la date fixe asupra aceleași suprafețe. Această idee d. Broillard o expuse, însă ea, după cum însuși afirmă, trecu nebăgată în seamă, căci elementele adunate și datele coordonate nu erau suficiente, spre a fi conchizătoare și teoria tăerilor pe suprafață nu putea fi încă destul de clar definită. Lipsea un factor important, pentru ca să se poată da tăerilor pe suprafață și caracterul cultural pe care-l au și trebuie să-l aibă, și ce a fi admise; nu era determinat și cunoscut coeficientul sau gradul intensității ce trebuie să se dea tăerilor pe suprafață față cu fie-care esență forestieră, adică nu se știa numărul arborilor ce urmează a se extrage din fie-care esență prin tăerile de regenerare, spre a provoca o bună însemnăntare și spre a obține o regenerare completă.

Prin experiențe noi făcute de la 1881—1892 și în alte regiuni ale Franței și în păduri cu diverse esențe d-l Broillard ajurge a stabili și factorul ce îi lipsea, pentru ca tăerile de regenerare pe suprafață să poată îndeplini și rolul cultural, ce de alt-fel trebuie să aibă. Dl. Broillard conchide că taxate pe suprafață, iar nu pe volum, tăerile de regenerare pot avea un mers regulat și se pot repeta în mod periodic asupra aceleași părți sau porțiuni din pădure și că stabilite ast-fel ele au marele avantajii de a da o succesiune regulată, un mers normal exploatarei, de a asigura o regenerare completă și de a pune pe agentul de execuțiune în poziție, ca în orice moment și cu mare înlesnire, să poată vedea efectul unei tăeri făcute și să poată aprecia rezultatul tăerilor succesive. — Neregularitatea și desordinea tăerilor pe volum disparc.

Domnilor, știți foarte bine că până acum în tăerile principale (de

regenerare) la codru, metoada lămuririlor și a reînsămânțării naturale, nu se stabilește nici suprafața pe care are să se facă fie-care tăere anuală, nici intensitatea tăerei și nici numărul anilor după care urmează a se reveni asupra aceluiași punct sau porțiunii a pădurei cu o a doua, a treia etc. tăere; ci pur și simplu volumul său cantitatea de materie lemnoasă ce trebuie să extragem anual din pădure prin aceste tăeri și parcela sau parcelele ce au să fie regenerate și exploatate în cursul anilor unei perioade, indicându-se cele ce în prima linie au să intre în curs de regenerare.

Perimetrele neregulate ale parcelelor, cuvintele de: *închisă, deschisă, mai închisă, mai deschisă*, cu care se caracteriză intensitatea tăerilor de regenerare (primele tăeri) nu sunt de cât date prea elastice pentru ca o tăere de regenerare să fie făcută cu succes cultural, mai ales atunci când personalul căruia îi se încredințează asemenea operațiunii nu este destul de versat, ca să nu zic îmbătrînit în practica rațională și științifică a exploatării și culturii pădurilor. De aceea, după cum cu drept cuvânt o afirmă dl. Broillard, prea puțini silvicultorii sunt mulțumiți de rezultatele culturale, ce-au dat tăerile de regenerare aplicate pe volum.

Idea culturală dar, ca și cea de ordine și regulă, pledează în favorul așezării pe suprafață a tăerei de regenerare.

A stabili intensitatea tăerilor de regenerare pentru fie-care esență, periodicitatea acestor tăeri și suprafața pe care ele au să se întinză anual, constituie metoada lămuririlor și a reînsămânțării naturale cu posibilitatea pe suprafață.

Numai insist prea mult asupra avantajilor ce din punct de vedere administrativ și de aplicațiune presintă metoada, căci după-cum ați văzut deja și am avut onoare a vă expune, ordinea se stabilește în tăeri și agentul operator, lucrează și are a lucra în limite stabilite și bine definite pe teren.

Din punctul de vedere cultural avantajile sunt și mai mari. Domnilor, știți foarte bine că în metoda lămuririlor și a reînsămânțării naturale, se impune ca o dată cu recoltarea produselor pădurei, exprimate în materie lemnoasă, să se obție și regenerarea pe cale naturală, adică ca regenerarea să fie o consecință naturală a exploatării.

Cunoașteți că pentru a ajunge la obținerea unei regenerări complete potrivit cu temperamentul și greutatea semințelor sau fructelor fie-cărei esențe, se rerește masivul treptat și mai mult sau mai puțin prin tăeri, zise de regenerare, spre a provoca însemnătarea și

obține regenerarea complectă și că această rărire a masivului se face din ce în ce mai tare, cu cât puișorii resultați din semânță s'au dezvoltat mai mult și au mai multă nevoie de lumină și aer și că în cele din urmă ei se lasă de sine stătători, ridicându-le or ce protecțiune.

Plecând de la acest principiu o întrebare de alt-fel destul de naturală se naște, întrebare la care metoada cu posibilitate pe volum nu răspunde, după cum am avut onoare a vă arăta mai sus de cât prin cuvintele: *mai închisă, mai deschisă, închisă, deschisă*. Această întrebare este următoarea și de dânsa este strâns legată cestiunea tacsajiunii pe suprafață și periodicitatea tăerilor de regenerare: *care este gradul de rărire a masivului de cutare, sau cutare esență, spre a provoca o bună însemănțare naturală și la câți ani urmează a se reveni cu tăerile de regenerare asupra aceleași porțiuni spre a se obține o complectă regenerare naturală?*

La această întrebare vechea metoadă cu posibilitate pe volum nu răspunde.—Dânsa nu se preocupă de cât de cantitatea lemnoasă sau volumul ce agentul operator are să dea consumațiunii,—aceasta este singura dată certă; limitele în care trebuie să fie concentrată tăerea, intensitatea mai mult sau mai puțin precisă a tăerei și numărul anilor după care are a se reveni cu tăerea asupra aceleiași porțiuni din pădure sunt cu totul lăsate la discrețiunea agentului operator, având acesta latitudinea de a efectua tăerea cum se pricepe, neavând pentru aceasta nici o dată certă sau indicațiune precisă și nefiind obligatoriu pentru dânsul de cât cuatumul lemnos ce are a da consumațiunii exprimat în metri cubi.

Vedeți d-lor cât de mult se pune temeiul numai și numai pe inteligența și pricepera agentului operator în efectuarea uneia din cele mai importante operațiuni culturale relative la păduri, operațiuni care reușite sau involuntar reușite interpretate compromit cu siguranță regenerarea naturală, fiind știut că prin exploatare trebuie neapărat a se obține regenerarea naturală.

Ei bine domnilor, după 30 de ani de experimentațiune și studii d-l Broillard ajunge să răspundă în mod pozitiv și hotărâtor la întrebarea mai sus enunțată și anume că, pentru a provoca o însemănțare naturală și a obține o regenerare complectă există pentru fie-care esență forestieră un coeficient exprimat prin $1/x$, în care 1 reprezintă arborele ce urmează a se extrage în fic care tăere de regenerare, iar x numărul arborilor din care urmează a se extrage;

cu alte cuvinte $1/x$ reprezintă gradul de intensitate al tăerilor de regenerare pentru fie-care esență.

Deci cu cât o esență are un temperament mai delicat sau o sămânță, ori fruct mai greu, cu atât x sau numitorul fracțiunii va fi mai mare, adică cu atât tăerea va fi mai puțin intensă sau numărul arborilor de extras mai mic și vice-versa.

Așa prin experimentațiune, căci în silvicultură alt-fel date precise și conchizătoare nu se pot obține, d-l Broillard ajunge a stabili pentru fie-care esență gradul de intensitate al tăerilor de regenerare, care este pentru: stejar $1/4$, fag $1/3$, brad $1/5$, molift $1/3$, pin $1/2$, carpen $1/2$, ulm $1/2$ etc.

Vedeți dar domnilor, că după metoda d-lui Broillard pentru a provoca o bună însemănțare și a obține o regenerare completă în urma unor tăeri de regenerare, nu ne bazăm numai pe bunul simț, inteligența, știința și practica agentului operator; d-sa ne spune hotărît că bunioară dintr'un masiv de stejar pur extrângând $1/4$ din numărul arborilor existenți pe o suprafață dată provocăm cu siguranță o bună însemănțare a solului și că revenind ast-fel din 5 în 5 sau din 4 în 4 ani cu tăerea asupra aceleași porțiuni și extrângând câte $1/4$ din numărul arborilor remași, prin 4 sau 5 tăeri periodice din 4 în 4 sau din 5 în 5 ani, adică după 16, 20 sau 25 ani o să obținem o regenerare bună și completă în stejar.

Tot ast-fel și pentru fag extrângând $1/3$ și pentru ori ce esență fie foioasă, fie reșinoasă extrângând câte $1/x$.—Când pădurea ar fi constituită din mai multe esențe crescute în amestec, procedarea este identică; în fie-care tăere periodică de regenerare se va extrage câte $1/5$, $1/4$, $1/3$, $1/2$ din numărul arborilor de fie-care esență ce constituie masivul; și ast-fel după o perioadă mai mult sau mai puțin lungă vom obține o regenerare bună și completă în esențele ce constituiesc pădurea. Vedeți, dar domnilor, cât de simplă și de sigură este procedarea; agentul operator știe cu siguranță numărul arborilor de fie-care esență ce are să se obție prin diversele tăeri periodice de regenerare; el este pus la adăpostul ori căreia greșeli, acțiunea lui este îngrădită și bine determinată știind suprafața pe care are a opera anual, gradul de intensitate al operațiunii și prin urmare numărul arborilor ce are a marca spre tăere.

A doua parte a întrebării ce am avut onoare a vă enunța mai cere determinarea numărului anilor la care trebuie a se repeta tăerile de regenerare, spre a le obține bune și complete, cu alte cuvinte fixarea periodicității tăerilor de regenerare. Știți, d-lor, că

vechea metodă lasă absolut agentului grija de a ști când să revie cu tăerea secundară și cu tăerea definitivă acolo unde a făcut tăerea de însă-mânțare sau prima tăere de regenerare. D. Broillard ne spune că pentru stejar și pentru esențele foioase în genere periodicitatea tăerilor de regenerare să fie 5 ani, acest termen fiind suficient pentru a face puișorii să participe gradat și în mod convenabil la acțiunile bine-făcătoare ale luminei și aerului; acest termen este bine a fi redus cu un an pentru pădurile de amestec de foioase și în terenurile fertile. Pentru reșinoase și în special pentru brad acest termen de periodicitatea tăetilor de regenerare trebuie puțin lungit, așa 6 sau 7 ani sunt necesari de la o tăere la alta. Deci după 16 sau 20 ani la podgorie și câmp și după 24 sau 28 ani la munte prin câte 4 tăeri periodice repetate din 4 în 4 sau din 7 în 7 ani, obținem cu siguranță o regenerare completă. În toate aceste tăeri de regenerare dacă vom avea a face cu stejar, vom extrage în primele tăeri pe cei mai rău crescuți și fără viitor, iar de vom avea a face cu fag vom extrage pe cei cu coronamentul mai dezvoltat, dintre carpeni vom extrage pe cei mai scurți și dominați, dintre pini pe cei mai rău crescuți și fără viitor, dintre brađi de asemenea. Sistema se adaptează perfect la ori-ce masive și de ori-ce amestec de esențe și de ori-ce vârste, fie foioase pure, fie foioase în amestec, fie foioase în amestec cu reșinoase, fie reșinoase pure; vom ține seamă cu rigurozitate de gradul de intensitate ce trebuie a avea tăerea față cu fie-care esență.

În ori-ce mod s'ar proceda, fie chiar mecanic, rezultatele sunt satisfăcătoare și obținem cu siguranță o bună și completă de regenerare.

Domnule Președinte,

Domnilor,

Nicăeri mai mult ca la noi în țară această metodă nu poate să aibă o mai fericită aplicațiune, nicăeri mai mult ca în România ea nu poate fi mai bine venită. Adoptarea ei dar ni se impune.

Cu un personal tînăr și restrîns, nu îndeajuns de experimentat în operațiunile silvice, cu o lipsă completă de tarife de cubagii, creșterea arborilor și produțiune a solului, cu păduri nesupuse până acum la nici o cultură silvică și departe de a fi stare în stare, metoda lămuririlor și a reînsămînțării naturale cu posibilitate pe volum nu pôte și nu va putea de cât să întîmpine colosale dificultăți în aplicațiune, să dea naștere la multe complicațiuni culturale și adesea chiar să compromită regenerarea naturală din sămânță a pădurilor.

Nu citez exemple (*nomina odiosa*).

Chiar în Franța d-lor, unde administrația silvică are un personal numeros și experimentat, tăerile de regenerare cu posibilitate pe volum nu au dat pretutindenea rezultate culturale destul de satisfăcătoare; ce pot sau vor putea da oare la noi, unde silvicultorul este un *fac totum* al tuturor secțiilor din Ministerul Domeniilor etc. Iată de ce am șis că nicăeri tăerile pe suprafață la codru nu vor avea o mai fericită aplicațiune ca la noi.

Domnilor. În câte-va cuvinte am avut onoare a vă expune avantajile culturale și de aplicațiune a tăerilor de regenerare pe suprafață, să'mi dați voe acum să vă arăt cât de ușor și practic este a stabili regulamentul de exploatare al acestor tăeri.

Cunoașteți câte complicațiuni, câte cubagiuri, câte lucrări complementarii necesită întocmirea unui amenagement de codru cu posibilitate pe volum. Nimic mai ușor și mai simplu ca întocmirea unui amenagement de codru cu posibilitate pe suprafață; este aproape identic cu amenajamentele de crâng.

Domnilor, am avut onoare a vă expune mai înainte, cum din o porțiune de pădure este suficient a tăia $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$ etc din numărul arborilor existenți și de a reveni cu tăerea asupra aceleași porțiuni din 4 în 4, din 5 în 5, din 6 în 6 etc. ani și a tăia iarăși câte $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, din numărul arborilor remași, pentru ca după 16, 20, 24 etc. ani și după ce am făcut 4 tăeri periodice să obținem regenerarea completă a acelei porțiuni.

Dacă dar vom avea de regenerat și exploatat o porțiune dată în 20 ani și periodicitatea tăerilor de regenerare este de 5 ani, vom face 4 tăeri periodice de regenerare, deci vom divide porțiunea dată în 5 părți egale sau parchete și ast-fel vom avea a opera anual în câte unul din cele 5 parchete și vom reveni din 5 în 5 ani cu tăerile asupra aceluiași parchet; ast-fel că după 20 ani, după-ce am făcut câte 4 tăeri de regenerare în fie-care parchet, cele 5 parchete vor fi complet regenerate.

Putem însă în acest mod să obținem o producțiune egală de la un an la altul său cu alte cuvinte să menținem raportul susținut? Mai mult sau mai puțin da, dar ca producțiune lemnoasă aproape sigur. Și apoi chiar dacă de la un an la altul am avea oare-care diferență, ele dispar luând producțiunea dată de parchetele exploatate în o perioadă față cu producțiunea lemnoasă a parchetelor ce se vor exploata în o altă perioadă egală cu cea dintâi. Deci a întocmi planul general de exploatare într'un amenagement de codru cu

posibilitate pe suprafața, va să zică a divisa pădurea sa în seria de exploatare în parchete de suprafețe egale, al căror număr însă nu va fi ca la crâng egal cu numărul anilor revoluției, ci egal cu numărul anilor în care se poate obține regenerarea completă pe cale naturală, sau cu numărul anilor perioadei de regenerare. Așa avea-vom de exemplu o serie de codru regulat cu o revoluție de 80 ani în care regenerarea se poate obține în 20 ani, vom avea întreaga serie împărțită în 20 de parchete deci vom avea de regenerat în fie-care perioadă câte 5 parchete și periodicitatea tăerilor de regenerare va fi de 5 ani, iar numărul tăerilor va fi 4 pentru fie-care parchet.

Ast-fel după 80 ani, toate cele 20 parchete vor fi complet exploatare și regenerate. Vedeți cât este de simplu și practic. Deci în fie-care parchet vom avea o primă, o a doua, o a treia, o a patra tăere de regenerare repetate din 5 în 5 ani. De exemplu am făcut prima tăere la 1895, într-un parchet, vom face pe a doua la 1900, pe a treia la 1905 și pe a patra la 1910 în același parchet, ast-fel având 5 parchete, și începând tăerea la 1895, ele vor fi complet tăiate și regenerate la 1915 etc.

Același sistem se poate aplica pentru or-ce revoluție. Intocmirea planului de exploatare este identic. Mai sunt și alte mijloace de a înlocui planul general de exploatare, n'avem de cât să împărțim pădurea sa în seria de exploatare în un număr de parchete egal cu jumătatea numărului anilor revoluțiunii; In acest mod putem începând de la al 10-lea an să facem câte două tăeri principale în două parchete.

Anii exploatării	I și III Tăere No. Parchetului	II și IV Tăere No. Parchetului	OBSERVAȚIUNI
1895	I Parchet		
1896			
1897	II Parchet		
1898			
1899	III Parchete.		
1900		I Parchet	
1901	IV Parchete.		
1902		II Parchet	
»			
1905	VI și I Parchet		

Urmând dar tot ast-fel de la al 10-lea an, adică de la 1905, vom face câte două tăeri (I și III sau a II și a IV) din doi în doi ani; iar de la al 15-lea an înainte, adică de la 1910, vom face câte două

tăerii în fie-care an. Orî cât de complicată și neregulată ar fi starea unei păduri, prin această metodă totul se simplifică și tipul planurilor generale mai sus expuse, cu mici modificări se pot adopta pentru orî ce pădure și cu orî-ce revoluțiune, fie pădurea constituită din esențe foioase pure, fie din esențe reșinoase pure, fie din un amestec de reșinoase cu foioase.

Pentru această sistemă bazele amenajamentului: regimul și metoda de exploatare, exploatabilitatea și revoluția, se determină conform regulilor, ce sunt deja stabilite în această materie și ce vî sunt cunoscute, și agentului operator când are a face o marcă în tăere de regenerare după sistema cu tăerî pe suprafață, nu îi se cere de cât un precontagiū saū numărătoare a arborilor pe piețe de experiență, spre a afla pe hectar și în urmă pe tot parchetul, numărul arborilor existenți și proporția între esență, spre a ști numărul arborilor ce urmează a se extrage și prin urmare ce are a marca în raport de $\frac{1}{x}$ din numărul prin care fie-care esență este reprezentată în parchet.

Este evident că cu cât agentul operator va fi mai inteligent, cu mai multe cunoșcințe silvice și mai exprimentat în lucrările de exploatare și cultură a pădurilor, cu atât reușita operațiunei va fi mai bună și regenerarea se va obține într'un timp mai scurt; dar este totuși indiscutabil că în orî ce cas bazat pe principiile mai sus expuse și aplicând datele stabilite, o tăere de regenerare făcută chiar de agentul cel mai neexperimentat dă rezultate satisfăcătoare și regenerarea naturală nu va fi nici o dată compromisă.

Domnule Președinte,
Domnilor,

Fiind convins de necesitatea absolută ce se impune statului ca pădurile sale să se trateze în codru, pentru ca să dea consumațiunei lemnele de dimensiuni mari pe care nu le pot produce cei alți proprietari de păduri și apreciând atât dificultățile de efectuare ale amenajamentelor de codru cu posibilitate pe volum, timpul îndelungat ce necesită efectuarea unor asemenea amenajamente și complicațiunile la care în cele mai multe casuri dau naștere aplicațiunea lor, am cugetat că expunerea unei metode simple și practice pentru tratarea pădurilor, statului mai ales, în codru regulat, nu va fi nici o dată mai bine venită ca acum, când profitând de desavantagiile ce presintă exploatarea pădurilor în codru cu posibilitate pe volum și sub influența ideii de a se realiza beneficii mari exploatând de o dată

și de a rându-l mari suprafețe păduroase, se agită încă cestiunea tăerilor rase (*à blanc estoc*) și regenerarea pădurilor pe cale artificială.

Nu am domnilor pretențiunea de a fi spus tot ce se poate spune în cestiunea aplicării pe suprafață a tăcirilor de regenerare; experiențe care de alt-fel cu înlesnire se pot face și la noi, vor completa cestiunea tăerilor pe suprafață și vor face să reiasă și mai mult avantajile ce ele presintă mai ales în practică.

Aș fi prea mulțumit, dacă prin expunerea metodei codrului cu tăeri pe suprafață, voi putea să pui stavila introducerii la noi a tăerilor rase, a căror aplicațiune sunt convins că nu va avea alt rezultat de cât de a compromite cu siguranță regenerarea pădurilor unde se vor aplica, și de a ne forța să înscrim în budgetul nostru sume mai mari, de cât ne-ar permite mijloacele, spre a repara răul comis, pentru realizarea unor avantagii financiare și momentane destul de slabe.

Doresc din toată inima ca în silvicultorul român să ved un agent care ajută natura în actul regenerării pădurilor, în accelerarea creșterii lor și ameliorarea lor; iar nu un agent care caută pe or-ce căi să îi ia locul, ca și cum forțele lui ar fi egale cu ale naturii.

Metodei pe care am avut onoare să vă o expui, spre a deosebi de metoda cea veche, o vom numi «metoda lămuririlor și a tăerilor periodice de reînsemnănțare».

Țiu domnilor a vă arăta că fondul conferinței mele este între altele inspirat și de articolul apărut în No. 21 din Revue des caux et forêts, datorit savantului nostru profesor Ch. Broillard, — și nu pot mai bine să termin această conferință de cât reproducând în tocmă ultimele frase din citatul articol în care d. Broillard zice:

«Această metoadă are încă meritul de a elimina din codrii tăerea «rasă (*à blanc estoc*), expedient demn de o ignoranță în tot-d'auna «regretabilă și tăerea definitivă operațiune în contra naturii. Dênsa «se adoptează în un mod special la fie-care pădure și lămurește rezultatele exploatărilor succesive. Neregularitatea și desordinea tăerilor pe volum nu vor putea da nici o dată această lumină».

Vă mulțumesc domnilor de atențiunea ce ați bine-voit a'mi da și în special dv. domnule Președinte care în tot de una ați pus și puneți atât interes și sunteți animat de atâta dorința de a vedea progresând tînăra noastră societate și nu perdeți nici o ocașiune de a vă manifesta sincera iubire ce ne păstrați urmărind și ajutând prin toate mijloacele pași noștri.

N. G. Popovici.

D E S P R E

PROPRIETATEA RURALĂ la MUNTE și PODGORIE

a foștilor clăcași

IMPROPRIETĂRII PRIN LEGEA DIN 1864, DIN PUNCTUL DE VEDERE FORESTIER *)

Ați efectele legii de împroprietărire din 1864 se traduc :

1) Prin sărăcirea populațiunei care printr'înșa a fost împroprietărită în munți și dealuri, căci această populațiune are un capital închis într'un pământ improductiv, și ce e mai mult că plătește și dările către stat pentru acest pământ; deci ea suferă și suferă cu atât mai mult cu cât terenurile despădurite amenință ca prin surpături și potmoliri, să'i cotopească și puținul loc de luncă și pomostul cu casa, ce'l mai are și din care trăește și duce toate greutateile vieței sociale.

2) Prin paguba ce se aduce economiei generale a țerei, căci stă improductivă o suprafață de 600.000 hectare din teritoriul acestei țări, lucru ce se resumă într'o pierdere anuală de 12.000.000 lei, considerând câte 20 de lei venitul anual ce ar trebui să producă fie care hectar din cele 600.000 despădurite, și

3) Prin perspectiva ce avem, că continuând a dura această stare de lucruri, răul se întinde din ce în ce, prin faptul că inundațiile și potmolirile ce aū ca centru de producțiune aceste locuri despădurite, cotolesc anual din terenurile productive lăturalnice, câte 4% din totalul suprafeței care servă ca sorginte acestor inundațiuni și potmoliri.

Lucrul acesta, cred, d-lor, că nu mai are trebuință de exemple, căci fie-care dintre d-voastră a'ți putut vedea urcând valca Prahovei spre Predeal, acele deluri și munți despăduriți, cari, de și în mare parte sunt ai moștenitorilor și marilor proprietari, dar mulți dintr'înșii sunt și din ai sătenilor împroprietăriți prin legea de la 1864.

Nu există județ de munte în țară, care să nu fie atins de cangrena inundațiunilor și potmolirilor, efect al despăduririlor, începând din județul Dorohoi și până la Severin.

Răul însă, a luat mai mari proporțiuni în județele de munte ale Munteniei.

*) Conferință publică ținută la societatea «Progresul Silvic» în ziua de 4 Februarie 1895. A se vedea începutul în Nr. Revistei de pe Februarie trecut.

Ast-fel județele Prahova, Dâmbovița, Muscel, Argeș, Vâlcea, Gorj și Mehedinți sunt expuse la inundațiunile cele mai periculoase, și la surpăturile și potmolirile cele mai păgubitoare, prin faptul că aci despădurirea se urmează pe o scară întinsă, nu numai la proprietățile sătenilor împrorietăriți prin legea de la 1864, dar și la proprietățile moștenești și la ale marilor proprietari. Departe de a ști și a voi, să și exploateze pădurile munților și dealurilor lor în vederile științei, pentru perpetuarea aci a vegetațiunii forestiere care singură poate face bogăția și frumusețea în asemenea locuri, dânsii prin mijloacele cele mai ignorante, conduși numai de gustul unui beneficiu bănesc momentan, distrug masive virgine de brad, molid, ștejar și fag. Ei fac ca pe acolo pe unde altă dată se scurgeau în liniște apele limpezi ale izvoarelor ce ieșau din crestele munților și culmele dealurilor, urmându-și cursul lor lin sub acoperișul sombru al ne sfârșitelor păduri de brad și ștejar, astăzi să se rostogolească în valuri și vârtejuri omoritoare, apele înfnriate provenite din topirea bruscă a zăpeșilor primă-vara și din ploile neîntrerupte ale toamnei, aducând cu ele bolovanii, stânci, trunchiuri de arbori, crăci, avalanșe întregi sau surpături de terenuri vegetale, și ducându-le în vale cu o furie de ne descris, fără ca să poată fi oprite sau împedicate în calea lor, măcar de o tulpină de arbore, care să le mai modereze furia, producând în mersul lor sălbatic ruperea a tot ce întâlnesc, lucrări de artă, șosele, poduri, linii ferate, etc. și aducând pustietatea și distrugerea în văile unde se prăvălesc.

Aceste inconveniente ale despăduririlor în munți și dealuri, d-tră cu toții le cunoașteți și le știți ca și mine d-lor; dar găsec că: ca unii ce ne interesăm prin faptul profesiunei noastre de starea și viitorul economic forestier al acestei țări, este bine să le trâmbițăm în toate tonurile și ori de câte ori ocasiunea ni se va presenta, ca doar odată societatea noastră conducătoare ne va auzi și se va convinge de pericolul ce ne amenință prin faptul despădurilor munților și dealurilor țerei și ast-fel cu un moment mai înainte se va hotărî de a pune stavilă unei stări de lucruri daunătoare existenței noastre economice.

Să'mi permiteți, d-lor, să vă expun un exemplu care prin natura lui, m'a interesat mai mult de cât multe alte cazuri ce le-am vădut în diversele părți ale țerei.

În comuna Bălcești din județul Argeș, situată pe valea Topoio-gului în regiunea colinelor superioare, în anul 1864, s'a împrorietărit pe moșia de baștină a ilustrei familii Bălcescu, sătenii clăcași

din acea proprietate, pe o suprafață de 400—500 pogoane. Improprietărirea s'a efectuat parte pe valea Topogului, care vale are o lățime aci de 800—900 metri și parte pe dealurile vestice cari se ridică pe partea dreaptă a Topogului.

Până la 1864, aceste dealuri, cari sunt prevădute cu o pantă foarte repede de 20—30 grade și pe alocurea și mai mare chiar, și cari au o înălțime considerată din axea văei, până la 200 metri, erau acoperite cu pădure de gorun și de fag, compusă din arbori bătrâni, drepti, nalti, sănătoși și deși, cu un cuvânt din arbori în perfectă stare de vegetație.

Valea Topogului în acel timp, era acoperită cu frumoase livezi de pruni și meri, cu bogate fânețuri și cu excelente locuri pentru cultura porumbului și a ovăzului.

Cum s'a dat în stăpânirea sătenilor clăcași și parte din această pădure, în 10 ani a și fost desființată.

Dealurile s'au transformat încetul cu încetul în râpi și ași nici carbă numai poate crește pe ele; cele 4 văi cari aveau scurgerea în Topog, s'au transformat în torenți; iar frumoasele livezi, fânețurile și locurile de arătură din valea Topogului, au fost și sunt și ași prada nisipurilor și potmolirilor ce anual primă-vara și toamna se cară peste ele de cei 4 afluenți ai Topogului, din dealurile de unde ei se formează, în cât dintr'o localitate de cea mai sublimă frumusețe, ași s'a format o localitate tristă, și plină de depozite de bolovan, gróse de 2—3 metri, și valea Topogului, în loc să mai aibă 800—900 metri lățime de teren cultivabil pe partea dreaptă, ași nu mai are de cât 300—400 de metri și aceștia chiar, amenințați, ca în 10—15 ani să dispară cu totul sub bancurile de nisip ce anual se cară de cei 4 torenți.

Am vădut, personal, în vara anului trecut această localitate, și am rămas mirat în fața tabloului ce expusei.

Am întrebat oameni bătrâni din această comună asupra împrejurărilor cari au cauzat această stare de lucruri, și mi s'a povestit lucrurile ce avusei onoarea să vă comunic și d-voastră.

Ca să vă puteți face o idee mai exactă de furia năpădirei nisipurilor asupra acestei nenorocite localități, este să vă citez un fapt vădut și constatat de mine.

Cum treceam pe valea Topogului, la un moment oare-care, în mijlocul unui deposit colosal de nisip, văd vre-o 2 pruni, ale căror trunchiuri erau până aproape de crăci îngropate în nisip; întreb îndată pe oamenii ce mă însoțeau ce însemnează aceasta? Dânșii îmi

răspund că acești 2—3 pruni, represintă frumoasa livadă de altă dată, de 4—5 ani, nu mai de mult, a unui oare-care locuitor al cărui nume îmi scapă din minte, care a fost invadată și desființată de stratul de nisip care s'a instalat în locul ei adus de torentul care trece pe lângă dânsa.

Din pricina acestei împrejurări, abia casele situate mai pe înălțimi, au putut scăpa bieților săteni cari se află cu locuințele împrejurul acestor 4 torenți. La toți însă, grădinele și pomosturile, în cea mai mare parte, le-au fost invadate și acoperite cu nisip.

Ca să pótă împiedica furia nisipurilor de a nu le inunda și resturile din luncă ce au rămas neatınse de acest potop, sătenii în dreptul conurilor de dejecțiune, au făcut garduri nalte până la 2 metri și puternice; cu toate acestea, am văzut că aceste barage parte fuseseră rupte, iar parte, după ce nisipul umpluse, tot locul gol dintre ele și conul de dejecțiune, fusese prin presiunea ce suportase din partea conului de dejecțiune de unde venia materialul străine, înclinate și ast-fel potmolite și ele de nisipuri, cari în urmă având cursul liber au continuat de a îndeplini rolul lor păgubitor de copleșirea restului pământurilor de cultură încă neatınse până atunci de acest flagel.

Mi s'a spus de câțiva localități interesați în chestiune, că încă din anul 1887 locuitorii Balceșteni, speriați de cotropirile nisipurilor cărate din dealuri de cei 4 torenți, ar fi adresat o plângere în acest sens Ministerului Agriculturii, căruia între altele îi solicita și împădurirea dealurilor cari serveau de sursă acestor torenți; dar probabil, că această plângerea nu li s'a luat în considerațiune, sau Ministerul nu dispunea de mijloace, pentru a putea aduce vre-o ameliorare acestei nenorocite localități, că nici un răspuns n'au primit la aceasta.

După observațiunile ce am putut face la localitate, dacă împădurirea acelor dealuri nu se va face în 9 sau 10 ani, toată partea dreaptă a Topologului, care e și cea mai mare și mai bogată, va fi inundată și copleșită de acele nisipuri și transformată cu totul în improductivă. În cea ce privește mai în urmă soarta sătenilor proprietari, cred că toți d-lor o presupuneți deja fără să vă o mai spun eu; ea va fi din cele mai triste pentru dânsii mai întâiu, și al doilea pentru țară; căci vor fi reduși la cea mai tristă miserie, fiind nevoiți pentru a putea trăi să abandoneze această localitate, lăsând-o pradă furicii nisipurilor aduse continuu de acei 4 torenți cari le-au făcut nenorocirea,—și să meargă să pribegeze prin țară pentru a-și câștiga existența zilnică; recurgând poate și la mijloace de care n'ar

fi avut trebuință să se servească pentru a putea trăi, dacă nu ar fi fost nevoiți să-și părăscască pământul natal, pământ prin care trebuia să trăiască, căci el reprezintă un capital cu anuități strâns prin munca de secole a strămoșilor lor.

În urma celor expuse, cred d-lor că consecințele funeste ale aplicațiunii legii rurale de la 1864 se ved destul de bine, atât din punctul de vedere al modului de indiviziune al proprietății cât și al sistemului ce a fost adoptat de a se împroprietări sătenii clăcași în locurile accidentate din regiunea munților și a dealurilor.

De și în prima linie vinovatul cel mare al stabilirii acestei stări de lucruri, păgubitoare atât interesului particular al sătenilor foști clăcași din munți și dealuri, cât și interesului general al țării, este legiuitorul de la 1864, totuși găsim că în a doua linie vinovate sunt și persoanele care au aplicat această lege.

În adevăr, administrația de atunci, inginerii topografi, arendașii statului, și proprietarii moșiilor pe cari urma să se facă împroprietăririle, primii adică administrația și inginerii, poate din nepricepere, cei de al doilea, adică arendașii statului și proprietarii din interesul de a nu fi deposedați de cel mai bun pământ al proprietăților ce ținea cu arendă sau ai căror stăpâni erau, cu toții de acord cu sau fără intențiune, au dat foștilor clăcași aceste terenuri, cari astăzi s'au transformat în râpi; deci, cauzele în a doua linie a stabilirii acestei stări de lucruri sunt și acești factori, căci dacă un interes oare-care nu ar fi fost la mijloc, de sigur că s'ar fi împroprietărit acești săteni, numai în locuri proprii culturii agricole.

Că am avut onoarea d-lor să vă expun starea în care se află proprietatea rurală de la 1864 și cauzele din care a provenit această stare, voiți trece acum să arăt și mijloacele cari după mine ar trebui să fie întrebuițate pentru a se pune margină acestei situațiuni detestabile în care se află proprietatea săteanului fost clăcaș.

Mai înainte însă voi face o mică aruncătură de ochi asupra despăduririlor în Franția, ca ast-fel prin comparațiune, să pot ajunge a stabili și modul nostru de a lucra în această țestime.

Ca și la noi, în Franția asemenea s'a abuzat de pădurile munților și regiunilor sale deluroase și s'a produs despădurirea coastelor pe întinderi considerabile; de aci, s'a dat naștere la o sursă puternică de torenți, și irupțiuni de avalanșe și diverse materii străine, cari prin căderea lor au cauzat imense pagube.

Vedându-se răul la care să expunea țara prin lăsarea perpetuării unei asemenea stări de lucruri, statul frances a intervenit imediat și

prin legea de la 28 Iulie 1860 și de la 8 Iunie 1864, cum și prin decretul de la 10 Noembrie 1864, a legiferat și reglementat cestiunea dăspăduririlor, oprind pe de o parte exercițiul desordonat al dreptului de proprietate în regiunile muntoase, întru-cât densusul tindea la despădurire și luând pe de altă parte măsurile cele mai riguroase pentru reîmpădurirea părților atinse de despădurire, și unde se instalase torenți și mâncături de terenuri.

Ast-fel :

Art. 1 al zisei legi de la 28 Iulie 1860 sună ast-fel :

«Subvențiuni pot să fie acordate comunilor, stabilimentelor publice și particularilor pentru reîmpădurirea terenurilor situate pe vîrfurile munților sau panta munților.»

Din acest articol se vede clar, d-lor că legiuitorul frances, a pus la dispozițiunea proprietarilor mijloacele de prima necesitate pentru reîmpădurirea munților lor, consistând nu numai în semințe și pușori de arbori din pepiniere, dar și în bani.

De asemenea :

Art. 4 zice : «În cazul când interesul public pretinde ca lucrările de reîmpădurire să fie obligatorii, prin natura solului și pericolile cari ar resulta din despădurire pentru terenurile inferioare, se va urma după regulile următoare : etc.»

Și legea apoi printr'o serie de articole, reglementează modul cum chiar statul să poată avea dreptul a face când utilitatea publică va fi, plantațiunea munților și dealurilor despădurite, mergînd pînă la dreptul de expropriere.

Ast-fel : *Art. 7* zice : «Dacă terenurile coprinse în perimetrul determinat prin decretul imperial, aparțin la particulari, aceștia trebuie să declare daca voesc a face ei singuri reîmpădurirea ; și în acest caz, sunt obligați a executa lucrările în termenile fixate prin decret.»

«În caz de refus, sau de neexecutare a angajamentului luat, poate să se procedeze la expropriere pentru utilitate publică, îndeplinindu-se formalitățile prescrise prin titlu II și următoarele din legea de la 3 Mai 1841.»

«Proprietarul expropriat prin aplicarea acestui articol, are dreptul de a-și obține reintegrarea în proprietatea sa după reîmpădurire, cu sarcina de a restitui îndemnitata exproprierei și prețul lucrărilor, ca valoare și cu interesele cuvenite.»

«Póte să nu mai restituie prețul lucrărilor, dacă va ceda statului jumătate din proprietatea sa.»

Și urmează apoi iar altă serie de articole cari reglementează, cestiunea expropriierilor, a modului cum să se procedeze în diversele operațiuni administrative și altele.

Vedeți dar d-lor la ce mijloace extreme aū recurs francesii, pentru a pune capăt calamității despăduririlor în munți!

Aū recurs la expropriere, bazându-se pe faptul că despăduririle în munți constituiesc un pericol național și deci reînființarea pădurilor constituie o utilitate publică.

Trebuia d-lor, ca să vedeți numai aceste mijloace extreme la cari aū recurs Francesii, pentru ca să vă închipuiți efectul ce 'l aū avut despăduririle munților lor, asupra întregii activități economice a țerei.

Această cestiune nu mai arc trebuință cred de demonstrat mai mult, căci aceste legi franceze, vorbesc suficient, pentru a ne convinge, de ce sunt despăduririle munților și delurilor unei țeri.

Ei bine, țara noastră astăzi este amenințată de aceleași pericole, cari aū amenințat și pe Franția în anul 1860, și din pricina cărora s'au votaț legile ce am meționat.

Este bine dar, ca, după cum zice zicătoarea noastră națională, cu un ceas mai înainte, să ne gândim la această cestiune și să ne îngrădim de toate garanțiile putincioase, ca pe de o parte să împiedicăm răul de a se mai propaga, iar pe de alta să ne ameliorăm situaținea prejudiciabilă ce ni s'a creiat prin despăduririle din munți și dealuri.

O lege tot în sensul acestor legi franceze, ar avea și la noi azi, eficacitatea cea mai desevărsită.

Franția, o țară bogată, care din păduri nu beneficiază din punctul de vedere al veniturilor de cât în secundară parte, vездnd pornirea spre despădurirea munților, a luat niște măsurī așa de extreme!

Poporul frances, care grație culturei lui înaintate este foarte conscient de dreptul sacru al proprietăței, și a tolerat să i se aducă prin legile menționate una din cele mai puternice lovituri acestui drept, exproprierea pentru cauză de utilitate publică, numai fiind că sacrificiul ce i se impunea, egala avantajile ce se resfrângeau asupra lui prin greutățile creiate de aceste legi.

Franția nu a luat aceste măsurī, de cât atunci când efectele de-sastroase ale despăduririlor în munți s'au resimțit asupra întregii sale activități economice. Dar din ce cauză? Din cauză că n'avea experiența lucrului.

Ei bine d-lor, nu ar fi neînțelept din partea noastră ca să luăm

asemenea măsuri, tocmai când despăduririle în munți și dealuri ar produce și asupra economiei noastre generale aceleași efecte ca și în Franția? Când mai întâi cele petrecute în Franția trebuie să ne serve de exemplu și al doilea când știm că, ajungând cu pădurile noastre din munți și dealuri în aceeași situație ca ale Franției în anul 1860 nu vom mai fi în stare nici o dată să remediăm răul; căci mijloacele noastre financiare nu ne vor putea permite să sacrificăm pentru asemenea reîmpăduriri aceia ce a sacrificat și sacrifică anual Franția.

De aceea zic că este bine să nu așteptăm ca criza despăduririlor să se manifesteze în toată furia sa, pentru a lua atunci numai măsurile de salvare și ameliorare; căci ar fi prea târziu și remediul aproape imposibil.

Dar fiind că de o cam dată ne interesăm d-ilor de proprietatea clăcașului din munți și dealuri împrorietărit prin legea de la 1864, pentru a se putea ca pe de o parte să i se asigure și lui un viitor economic mai prosper, din punctul de vedere al dreptului ce'l are de a folosi din pământul pe care l'a plătit și pentru care achită anual cuvenitele dări către stat, iar pe de alta să se asigure și țerei o situație economică generală prosperă, sunt de părere ca legiuitorii noștri, după ce prin persoane speciale vor studia cestiunea să elaboreze o lege în care să se consfințească următoarele principii:

1) Toate terenurile despădurite din regiunea munților și a dealurilor, proprii numai culturii forestiere, și aparținând foștilor clăcași împrorietăriți prin legea de la 1864, să se reîmpădurească fie de proprietarii lor în termen de 10 ani, dacă vor voi, fie, în caz de refuz, de către stat în timp de 30 de ani.

2) Dacă obștea locuitorilor împrorietăriți prin zisa lege, după o moșă oare-care, ar fi doritori să abandoneze locurile împrorietive ce li s'au delimitat în virtutea legei de la 1864, sau locurile devenite împrorietive prin desființarea pădurilor după ele, statul să fie obligat a le primi în domeniul său, despăgubind pe sătenii după voința lor cu valoarea aceluși teren așa după cum l'au cumpărat la 1864, sau, dându-le în schimb din domeniile sale, o suprafață de loc șes propriu culturii agricole, egală cu suprafața celui primit de la ei.

3) Terenurile încă împădurite din munți și dealuri aparținând locuitorilor foști clăcași, se vor întrupa într'un singur corp și vor constitui proprietatea întregii obști a locuitorilor ce au drepturi de proprietate asupra lor, supunându-se unui regim silvic masivul obștesc și căutându-se a se cultiva și exploata pădurea respectivă, ast-fel ca

să se perpetueze existența sa aclea și ast-fel ca veniturile ce vor resulta, să se dividă periodic și proporțional cu drepturile ce are, fie-cărui individ din obște.

4) Nici un coproprietar din obște, să n'aibă dreptul a tăea sau rupe lemne din masivul păduros obștesc fără o permisiune specială din partea comisiunei comunale administrative.

5) Pășunatul le va fi permis pentru vitele lor respective, proporțional cu drepturile fie-cărui, în prevederile științei și reglementat printr'un regulament elaborat de o comisiune comună compusă din trei membrii aleși din obște, cu vot consultativ și agentul silvic local al statului cu vot deliberativ.

6) Obștile de foști clăcași împrumăriți la 1864, pot dacă vor voi, să ceară statului cesiunea terenurilor din munte și deluri după coaste și vârfuri chiar împădurite fiind cari să treacă în domeniul statului, fie în schimbul unui alt teren agricol egal în suprafață, fie în schimbul unei sume de bani egală cu țifra cumpărătoarei, plus valuarea pădurei actuale.

7) Statul va putea să dea ajutore fie bănești, fie în natură, adică consistând în semințe și pușori de arbori, comunilor cari ar voi în comptul lor să'și împădurească terenurile expuse eroziunilor produse de apele ploilor și ale zăpezilor.

Aceste 7 puncte sunt după mine d-lor, părțile constitutive ale unei viitoare legi, ce este indispensabil a se face la noi, pentru a asigura un viitor prosper sateanului fost clacas până la 1864, și pentru a ameliora peste 600.000 hectare de teren azi improductiv.

Că puterea acestei legi ar trebui să se întindă și asupra celor alți proprietari de munți și dealuri, de ori ce natură ar fi dênșii, fie comune, județe, biserici, stabilimente publice, particulari ca moșteni și alții, aceasta este de netăgăduit.

O asemenea lege ar trebui elaborată în cel mai scurt timp, și dacă s'ar putea imediat după legea silvică prezentată actualmente corpurilor legiuitoare de dl. Ministru al Agriculturii.

Necesitatea ei se impune așa de mult, în cât, chiar sacrificii ar trebui făcute, cum de exemplu, modificarea vre unui articol din Constituție care nu ar permite stabilirea proprietăței comunale.

Avantajele proprietăței comunale sunt imense pentru regiunile de munți și dealuri ale țării, și numai din punctul de vedere al culturii pădurilor și exploatărcii minelor.

Moștenii mai ales cari ocupă o parte însemnată a munților și

dealurilor noastre, lucrează cu o abilitate distrugătoare la desființarea pădurilor din aceste regiuni.

În fine, toți proprietarii, afară de Stat, Eforia spitalelor civile și administrația Domeniului Coroanei, lucrează cu o activitate febrilă și ca într'adins la defrișarea pădurilor din munți și dealuri.

O lege serioasă și care să se aplice cu rigoare, elaborată în sensul ce am expus, ar putea să facă să înceteze această stare de lucruri.

Domnilor, ca parte finală a acestei conferințe, vă rog, ca asociindu-vă cu mine în vederi, să fim în unanimitate de acord a zice că:

Cestiunea de care ne am interesat astă-seară, este de o importanță capitală din două puncte de vedere :

1) Din punctul de vedere că îndreptându-se situațiunea descrisă s'ar face dreptate foștilor clăcași cărora li s'ar lua din sarcină un pământ din care nu pot nimic folosi; pe când, proporțional cu valoarea ce au plătit proprietarilor pentru dânsul și cu valoarea dărilor către stat ce anual plătesc, ar trebui să aibă și ei oare care beneficiu după urma lui; deci, li s'ar ameliora pozițiunea economică actuală; căci acești nenorociți săteni cari au un rol foarte important în existență noastră națională, zac astă-zî d-lor, în cea mai tristă mizerie, numai grație efectelor aplicațiunei bine făcătoarei legi rurale de la 1864 și.

2) Din punctul de vedere că, s'ar asigura un viitor economic favorabil țerei noastre, prin încetarea torenșilor, surpăturilor și copleșirilor de nisipuri în localitățile respective; și că prin corectarea celor 600.000 hectare de teren din munți și dealuri cari s'ar transforma în productive, s'ar raporta economiei generale a țerei, un venit în plus, de cel puțin 12.000.000 lei; cea ce azi nu există.

Termin onorat auditor această conferință, care de alt-minterea este rezultatul concentrat al tuturor vederilor ce am asupra acestui subject, mulțumind mai întâiu d-lui Ion Kalinderu președintele societăței noastre Progresul Silvic, pentru bine voitoarea sa atențiune și asistență între noi astă-seară, și apoi domniilor-voastre, cari m'au onorat prin ascultarea ce mi'au acordat, cea ce este o recompensă suficientă a micului meu travaliu, singurul obol, ce pot aduce pentru prosperitatea economică a sătenilor noștri foști clacași.

Dem. Ionescu-Zane.

COMUNICAȚII ȘI FAPTE DIVERSE

Convocarea adunării generale a membrilor societății «Progresul Silvic.» Următoarea adresă a fost trimisă membrilor societății noastre:

Domnule și Iubite Coleg,

Consiliul de administrație al societății noastre, întrunindu-se în ziua de 1 Martie a. c., a hotărât ca adunarea generală a acestui an să se țină în zilele de 6, 7 și 8 Aprilie a. c., fixând ordinea zilei în modul următor:

- 1) Expunerea activității societății;
- 2) » situațiunei financiare;
- 3) Presentarea bugetului pentru viitorul an;
- 4) Alegerea comisiei de verificare a acestor situațiuni;
- 5) Cercetarea raportului comisiei întocmită de Consiliul de administrație și decisiunea acestui Consiliu, pentru premiul Administrațiunei Domeniului Coroanei de lei 1,500 dat celei mai bune lucrări asupra nomenclaturei silvice; și
- 6) Desbaterca următoarelor cestiuni:
  - a) Care sunt vițiile sau lacunele actualului codice silvic și ce îmbunătățiri ar trebui introduse în o nouă legiuire silvică?
  - b) Discutarea diferitelor sisteme pentru repopularea coastelor la diferite esposiții;
  - c) Restabilirea bradului în făgeturile din care tinde să dispară;
  - d) Punerea în valoare industrială a lemnului de fag.

Făcându-mi deosibita plăcere a vă comunica cele ce preced, sunt convins, domnule și iubite coleg, că, însuflețit de sentimentul ce cu toții datorăm societății noastre, veți face tot posibilul a fi prezenți la adunarea generală a acestui an, ce se va ține în zilele mai sus indicate, la orele 8 seara, în localul Administrațiunei Domeniului Coroanei, Stirbeiū-Vodă No. 3, unde este sediul societății, spre a participa la discuțiunile ce vor da nascere importantele cestiuni enunciate mai sus, ca ast-fel, prin lumina ce veți aduce în acele discuțiuni, să contribuiți a li se da o soluțiune ce Economia Națională așteaptă, cu drept cuvânt, de la o societate științifică ca a noastră.

Dorința mea nestrămutată de a ne vedea cu toții și la adunarea generală din acest an, 'mi impune a face apel la dragostea cu care îmbrățișați societatea noastră și sigur fiind că nu veți absentă de la această adunare, vă duc la revedere și vă rog, domnule și iubite coleg, ca și cu această ocasiune, să priimiți încredințarea deosibitei mele considerațiuni.

Președinte, Ion Kalinderu.

INFORMAȚIUNI

Adunarea generală ordinară a societății noastre «Progresul Silvic» se va întruni conform statutelor sale, în zilele de 6, 7 și 8 Aprilie viitor, la sediul societății. Invitațiunea de participare la adunare, trimisă fie-cărui membru, care se vede și la rubrica *Comunicațiunilor* din această Revistă, coprinde cestiunile puse la ordinea zilei spre a se discuta.

D-nii membri din județe beneficiază de reducerea prețului la căile ferate, iar d-ilor membri silvicultori ai statului, li s'a acordat de Ministerul Domeniilor un concediu de 5 zile, cu începere de la 5 Aprilie, spre a putea veni la București.

* * *

D. Silviu Costinescu a fost admis de consiliul de administrație, membru al societății noastre, cu unanimitate de voturi.

* * *

Regulamentul de uniforma agentilor silvici ai statului care era admis prin o decisiune ministerială se va întări și prin un decret regal.

* * *

Următoarele permutări de guarzi generali silvici ai statului, se fac pe ziua de 1 Aprilie viitor:

D. N. B. Popescu de la ocolul Snagov (Ilfov) trece la ocolul Tismana (Gorj); d. V. Pleșeanu trece de la ocolul Tismana la ocolul Ciucurova (Dobrogea); d. M. Ionescu de la Ciucurova trece la Mărgineni (Prahova); d. I. G. Ionescu de la Mărgineni la Seaca-Optășani (Olt); d. C. Melinescu de la Seaca-Optășani la Snagov (Ilfov); d. P. Ionescu de la Grăbicina (Buzeu) la Mlăjet (Buzeu); d. C. G. Demetrescu de la Mlăjet la Grăbicina; d. O. Cratero de la plantațiile din Dobrogea la ocolul T. Măgurele; d. V. Berariu de la T. Măgurele la Lucăcești (Bacău); d. D. Dedu de la Lucăcești în serviciul central; d. I. Guguianu din serviciul central se atașază pe lângă d. consilier silvic I. Pitschak; d. I. Christescu de la T. Severin la Cotmeana (Argeș); și d. I. Cornățeanu de la Cotmeana la T. Severin.

* * *

Lista de subscripție pentru monumentul lui A. Mathieu ca omagiu adus școlii forestiere din Nancy de vechii elevi români la acea școală:

Suma din nainte	335 lei
C. F. Robescu, inginer și profesor . . .	30 lei
Suma din urmă	365 lei

Această listă se va închide negreșit în ziua întrunirii viitoarei adunări generale a societății (6 Aprilie), când se va reedita completă, în această Revistă, și trimite apoi la Nancy cu sumele adunate.

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ :

STUDII

Lei B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulilor de exploatarea pădurilor	5.—
» Notițe economice asupra tăierii pădurilor din țară	3.—
» Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului înnecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjușoia-Mușița	8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul grădinarit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu . C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterii arborilor și masivelor lemnoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra câtor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	
Radian S. P. — Invățământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Statescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Țițăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani.	

CONFERINȚE

Antonescu Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Cordea G. V — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu .. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Statescu G. — Istoria vânătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vânătoarei, 1889	
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	

A APĂRUT

TABELE

pentru

CALCULUL VOLUMELOR LEMNELOR

cu secțiuni pătrate, dreptunghiulare și rotunde întrebuințate în construcții de

Gr. G. POENARU

Inginer-șef

UN VOLUM DE 312 PAGINE

Prețul 4 lei

ICONOLOGIA CREȘTINĂ

occidentală și orientală
de

Dr. SEVER MUREȘEANU

Profesor la școala de bele arte
din Iași

Un volum cu 318 pagine text și 32
figuri intercalate

Prețul 4 lei

De vânzare la principalele librării și la d-nii Gr. Poenaru, la Buzău; la d-nu Mureșeanu, la Iași și la București la d-nu I. Socolescu, arhitect, Bulev. Carol No. 14.

Ambele uvrage se vînd în folosul școlii

DE

ARCHITECTURĂ

Cine cumpără 10 exemplare primește 2 gratis

STABILIMENTUL DE HORTICULTURA

de a Sobozia-Gabenu (Jud. R.-Sărat)

C. C. DATCULESCU, Proprietar-Cultivator

MARE SCADERE DE PREȚURI LA ROSE

Predate toamna, iarna și primăvara în glastăre (ghiveci), în varietățile cele mai bune ce există pînă azi, ca vigoare, frumusețe și bogată înflorire,

Cele mai rezistente, singure și bune plante, mai ales pentru România, fiind *incontestabil* Rosele altoite jos și cele «francs de pied», recomandăm cu deosebire aceste plante:

Colecțiune de 15 Rose în 10 varietăți, după alegerea noastră, Lei	25
» 50 » 15 » » »	45
» 100 » 25 » » »	75
» 1000 » 200 » » »	600
» 25 » urcătoare în 5 varietăți » »	13
» 100 » 40 » » »	40

Prețurile sunt fixe. Valoarea comenzi trebuie trimisă înainte, sau cel puțin jumătate, restul luindu-se în ramburs.

Toate rosele se predau franco-vagon R.-Sărat sau Făurei. Ambalagiul privind pe cumpărător se ia contra ramburs.

Amatorii au mare folos luind un număr cit de mare de rose, căci îi vor costa nu numai mai puțin la Rose dar și la transport și ambalaj.

Cepi de flori. Bob. Mazăre. Cartofi. Mărul timpuriu Bismark. Vin negru extra vechiu. Cereale etc. etc.

Trimere gratis și franco, la cerere, a Catalogului-album ilustrat de Rose.

(A se adresa scrisorile și mandatele : Datculescu la R.-Sărat).